

[Oluf Johansen.]

rundt omkring i Landet kan behandle Sagerne paa noget forskellig Maade, men jeg mener, at det vilde være i Lovens Aand, om man holdt sig til de faa Bemærkninger, der blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister, saa at der ikke gennem denne Lovgivning paaføres Landmændene unødigt Gæld, og at man heller ikke gaar videre end til, hvad der dækker Lovens Formaal. Jeg har lagt Mærke til, at forskellige Organisationer staar bag den, og det gør de vel ud fra den Betragtning, at Loven er nødvendig.

Vi giver Lovforslaget vor Tilslutning, idet jeg udtaler Ønske om, at Loven trods dens gode og nyttige Virkning alligevel maa blive brugt saa lidt som muligt; det vil vist i Længden være til Gavn for alle Parter.

Landbrugsministeren (Bording): De 4 Ordførere har alle anbefalet Lovforslaget, og jeg takker for denne Anbefaling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Bekendtgørelse Nr. 475 af 31. August 1946.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3359; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 91).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Astrid Skjoldbo: Paa mit Partis Vegne takker jeg den højtærede Socialminister for Lovforslaget, som gaar ud paa en Udvidelse af Skolebespisningen, saa at den nu som en fast Ordning kan finde Sted hele Aaret, og jeg takker for den Forhøjelse af Tilskuddet, som her finder Sted.

Lige indtil Krigens Begyndelse var det kun tilladt at bispise de trængende Skolebørn i de egentlige Vintermaaneder. Først i 1941 vedtog Rigsdagen at udvide Skolebespisningen, saa at den kunde finde Sted hele Aaret. Det var paa Foranledning af Københavns Magistrat, at man dengang foretog Udvidelsen, og det er vist ogsaa i

København og de øvrige større Byer, at man stærkest vilde føle, hvor uheldigt det var, hvis man vendte tilbage til den tidligere Ordning. Skolebespisningen er jo ikke mere blot en social Foranstaltning, der har til Hensigt at mætte sultne Skolebørn, saa de bliver modtagelige for den Undervisning, Skolen byder dem. Den er tillige, i hvert Fald mange Steder, en ernærings-hygienisk Foranstaltning, der søger at give Børnene det Tilskud af vigtige Stoffer, Vitaminer og Mineraler, som er nødvendigt for, at Børnene kan udvikles og trives paa den bedst mulige Maade. Derfor vilde det i Storbyerne være noget af en Katastrofe, om man nu skulde vende tilbage til en Bespisning, der var begrænset til de 5 Vintermaaneder. Skolebespisningen er hovedsagelig en kommunal Opgave, og Hovedparten af Udgifterne maa de enkelte Kommuner selv bære.

Jeg peger lige paa, at Skolebespisningen i København i de senere Aar har kostet 1½ Mill. Kr. aarlig, men naar denne Lov nu paa ny forelægges for den høje Rigsdag, var det maaske rimeligt, om man tog under Overvejelse at foretage endnu en Udvidelse, en Udvidelse, der gjorde det muligt, at alle Børn uanset Forældrenes økonomiske Kaar kunde tage Del i denne Bespisning, naturligvis kun hvis Forældrene ønsker det. Vi har i Dag en Grænse — Sygekassegrænsen —, der afgør, om Børnene kan spise gratis paa Skolen. Denne Grænse er saa høj, at man skønsmæssigt kan regne med, at i København vilde omkring 90 pCt. af Børnene kunne deltage, da Forældrenes Indkomst ligger under denne Grænse. Der kunde derfor være god Rimelighed i at overveje, om den ikke burde afskaffes. Der er en Del Børn rundt omkring i vore Skoler, der paa forskellig Maade lider af Spisevanskeligheder, og i nogle af disse Tilfælde hjælper det at lade Børnene spise sammen med andre Børn og faa den samme Mad. Hvis vi afskaffede denne Grænse, blev vi ogsaa fri for at skulle spørge Forældrene om deres økonomiske Kaar. Disse Spørgsmaal, som i Dag er nødvendige, virker nu og da irriterende paa visse Forældre, der ikke rigtigt kan indse, hvad deres økonomiske Kaar egentlig kommer Skolevæsenet ved.

Alt i alt vil jeg spørge den højtærede Socialminister, om han ikke finder Tidspunktet inde til nu at overveje denne lille Reform, som sikkert vilde blive hilst med Glæde rundt i mange Hjem. Men det er jo et Spørgsmaal, der bedst kan forhandles om i et Udvalg, og jeg vil derfor finde det rimeligt, at Lovforslaget bliver henvist til